

פרשת במדבר

מקומו של הקב"ה טפל לו

**וַיְדַבֵּר יי אֵל מֹשֶׁה בְּמִדְבַּר סִינַי בְּאַהֲל מוֹעֵד בְּאַחֶד לַחֹדֶשׁ הַשְּׁנִי בַּשָּׁנָה הַשְּׁנִית לְצֵאתָם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם
לֵאמֹר: (במדבר א, א)**

יהיה טפל כל המקום לגבי המקום אשר חונה שם האלהים. ומעתה מחצרת הכללות הוא אהל מועד, והמדבר הוא פרט טפל לו, ולהעריך הכתוב בכוונה זו, סדר סמוך לזה מאמר באחד לחודש וגו' בשנה השנית, אם כן מאמר באהל מועד הוא מחצרת הכללות, ולזה נסדר באחרונה, כסדר שנה השנית שנסדר אחר מאמר באחד לחודש:

ותדע כמה הוא מופלג מקום אשר ה' שם, ממה שמצינו שבשתי אמות שבין כדי הארון עמדו רווחים ששים ריבוא של ישראל (ויק"ר י ט), הרי שהגם שהוא לעין מועט, הוא מרובה לכל השוכן בו ברוך הוא:

במדבר סני וגו'. רבותינו ז"ל דרשו (במדבר א) הבנות יקרות בפסוק זה. ונשאר להעיר למה לא השוה ה' מדותיו יתברך בשיעור הדברים, כי כשהזכיר הודעת המקום הקדים מחצרת הכללות שהוא מדבר סני, ואחר כך הזכיר פרט המקום ואמר באהל מועד. וכשהזכיר הודעת הזמן, הקדים זכרון פרט הזמן ואמר באחד לחודש השני, ואחר כך הזכיר מחצרת כללות הזמן ואמר בשנה השנית:

ונראה כי הכתוב אדרבא השכיל לדבר בשיעור שוה, והוא על דרך אומרים (שמות ג כה) הִנֵּה מָקוֹם אֲפִי, שמקומו של הקדוש ברוך הוא הוא טפל לו (בר"ר סח ט), ולעכר זה

מי שיש לו יחוס הוא חשוב, ומי שאין לו הוא מושפל

מִבֶּן עֲשָׂרִים שָׁנָה וְמוֹעֵלָה כָּל יֵצֵא צֶבֶא בְּיִשְׂרָאֵל תִּפְקְדוּ אֹתָם לְצִבְאוֹתָם אֹתָהּ וְאַחֲרָיו: (א, ג)

הרי כי יקפיד ה' על היחוס ויושפל כל החסר ספר איקונין. לזה כשבא ה' לאות לפקוד בני ישראל, קדם לומר שאו לשון נשיאות ורוממות, למאור לכל אחד ספר איקונין, מה שאין כן באומות העולם, ואחר כך ביאר מה היא המעלה מבין עשרים שנה וגו' תפקדו אותם, ומעתה לריכה לגופה:

תפקדו אותם. חזר לומר כן, ולא הספיק במה שקדם לומר שאו את ראש וגו'. להעריך בכוונה אומרו שאו, שיכוין על פי דבריהם ז"ל (ילק"ט תרפ"ד) שאמרו שנתקנאו אומות העולם בישראל, מה ראו להתקרב וכו' אמר להם הקדוש ברוך הוא הביאו לי ספר איקונין שלכם, ונמצא כל אחד אינו יודע מאיזו משפחה הוא, עד כאן.

תפלת משה נתקבלה - מצד הזמן ומצד המתפלל

וְאֵלֶּה תוֹלְדֹת אֶחָרָן וּמֹשֶׁה בְּיוֹם דִּבֶּר יי אֵת מֹשֶׁה בְּחַר סִינַי: וְאֵלֶּה שְׁמוֹת בְּנֵי אֶחָרָן וְגו': (ג, א-ב)

להכיל אלעזר ואיתמר. ואומרו ביום דבר וגו' לומר זמן שהתפלל עליהם, וכלל עוד בזה סיבת קבלת תפלתו שהוא לכל שדבר ה' אליו בחר סני, ונעשה ליר נאמן לה' בקבלת התורה:

תולדות אחרן ומשה וגו'. ולא מנה חלל תולדות אחרן, לומר כי בני אחרן יחשבו על משה, לכל שהוא התפלל בעדם וחיו, דכתיב (דברים ט כ) וּבְאַהֲרֹן הַקָּהֵן יי [ומאל] לְהִשָּׁמִידוּ וגו' ואמרו ז"ל (ויק"ר י ה) שהועילה תפלתו

ההתעסקות במקור החיים מאריך ימים

וְזֹאת עָשׂוּ לָהֶם וְחָיו וְלֹא יָמָתוּ בְּגִשְׁתָּם אֵת קֹדֶשׁ הַקִּדְּשִׁים אֶחָרָן וּבְנָיו וְגו': (ה, יט)

וחיו ולא ימותו. פירוש כי בהתעסקם בארון שבו התורה, שהוא מקור החיים, יאריכו ימים. ולחשק ההיזק שיכול להיות מהנגיעה והראות בו, אמר ולא ימותו:

לעילוי נשמת

הרה"ח ר' ראובן ז"ל
בן הרה"ח ר' ישראל עזר זצ"ל קליין
נלב"ע בליל חג השבועות תשע"א

לעילוי נשמת

הרבנית הצדקנית חיה מירל גאלה לייפער ע"ה
בת יבדלחט"א אדמו"ר רבי נפתלי אשר ישעי' שליט"א
נלב"ע כ"ו אייר תשנ"ז